

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19C/96/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213464
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUD. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1312213464.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou, v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., , so sídlom Pribinova ulica č. 25, Bratislava, IČO : 35807598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO : 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a .

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhmi podanými na Okresný súd Bratislava III dňa 27.09.2012 a vedenými pod sp. zn. 19C 96/2012, 19C 97/2012, 19C 98/2012, 19C 99/2012, 19C 101/2012, sa navrhovateľ domáhal aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o zodpovednosti odporcu za škodu vzniknutú navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom odporcu, pretože nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote a rozsudkom aby uložil odporcovi povinnosť nahraďiť mu v konaní sp. zn.:

19C/96/2012 škodu titulom nesprávneho úradného postupu vo výške 125 eur a nemajetkovú ujmu 448,09 eur,

19C /97/2012 škodu vo výške 125 eur a nemajetkovú ujmu 440 eur,

19C/98/2012 škodu vo výške 125 eur a nemajetkovú ujmu 880 eur,

19C/99/2012 škodu vo výške 125 eur a nemajetkovú ujmu 440 eur,

19C/101/2012 škodu vo výške 125 eur a nemajetkovú ujmu 330 eur.

Navrhovateľ uviedol, že je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Návrhy odôvodnil tým, že navrhovateľ v pozícii oprávneného navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníkov T. V., nar. XX.XX.XXXX, X. V., nar. XX.XX.XXXX, P. O., nar. XX.XX.XXXX, V. G., nar. XX.X.XXXX a F. Q., nar. XX.XX.XXXX, na základe uzavretých zmlúv o úvere. Po prijatí jednotlivých návrhov na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou každej exekučnej veci číslo, a to: EX 7057/2010; EX 8604/2010, EX 6503/2009, EX 6260/2010; EX 11059/2008. Exekúcie navrhovateľ navrhol vykonať pre svoje pohľadávky, ktoré vznikli neplnením si záväzkov jednotlivých dlžníkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere. Navrhovateľ poznamenal, že na označenie exekučnej veci používa všetky informácie, ktoré má k dispozícii. Súdny exekútor predložil návrhy Okresnému súdu Bratislava III na vykonanie exekúcie a požiadal o udelenie poverenia Prijatím žiadosti došlo k zákonnému založeniu povinnosti súdu rozhodnúť o žiadosti v rámci priznanej právomoci a v zákonom stanovenej

dobe. Navrhovateľ v návrhoch cituje znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinných v období od 1.2.2002 do 31.5.2010, 1.6.2010 do 31.5.2011 a od 1.6.2011. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu rozhodol o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to rozhodnutím o poverení až po uplynutí zákonom stanovenej doby a to v jednotlivých exekúciách EX 7057/2010 až dňa 31.01.2010 pričom konanie začalo 02.06.2010 s omeškaním viac ako 243 dní, EX 8604/2010 dňa 02.12.2010 s omeškaním viac ako 8 mesiacov, EX 6503/2009 dňa 13.09.2010 s omeškaním viac ako 16 mesiacov, EX 6260/2010 dňa 29.09.2010 s omeškaním viac ako 8 mesiacov; EX 11059/2008 dňa 13.01.2009, s omeškaním viac ako 6 mesiacov. Exekučnými titulmi v daných prípadoch sú rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu v zmysle Zákona o rozhodcovskom konaní. V exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa platných procesných pravidiel do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Navrhovateľ pri tom vyvinul enormné úsilie aby docielil vecný posun v exekučných konaniach podaním niekoľkých žiadostí o stave konania ako aj spísaním sťažností na prieťahy v konaní. Postup exekučného súdu navrhovateľ hodnotí ako nesprávny, v rozpore so zákonom, nečinnosť súdu nie je ničím ospravedliteľná. Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková ujma podľa neho predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Podľa navrhovateľa vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje sumu 15 eur, spolu 125 eur.

Nemajetkovú ujmu v peniazoch si navrhovateľ uplatnil preto, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Boli ohrozené jeho legitímne očakávania, že dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu rizík, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom dôjde k zániku povinného, že dôjde k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, že dôjde k insolvenčnej povinného a navrhovateľ mohol uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy použil navrhovateľ možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000 Sk, t. j. cca 660 eur. Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov súdmi v civilnom konaní. Výpočet nároku na nemajetkovú ujmu uskutočnil alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie uvedenej doktríny ústavného súdu 660 eur za rok. Navrhovateľ uviedol, že postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, odporca však do podania návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval.

Ako dôkaz označil navrhovateľ príslušné spisy exekučného súdu, ktoré obsahujú všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Uviedol, že popísaný postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, pretože v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Súd prvého stupňa následne uznesením zo dňa 10.07.2013, č.k. 19C 96/2012-41, právoplatným dňa 16.07.2013 spojil na spoločné konanie veci vedené na tunajšom pod sp. zn. 19C 96/2012, 19C 97/2012, 19C 98/2012, 19C 99/2012, 19C 101/2012.

Odporca vo vyjadrení k návrhu uviedol, že návrh navrhuje zamietnuť. Z návrhu nie je jasný titul nároku na náhradu škody. Jednak navrhovateľ namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. V návrhoch sa

tieto tituly prelínajú a navrhovateľ jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje svoj nárok. Čo sa týka prietáhov v konaní navrhovateľ v návrhu neuvádza, aké kroky podnikol na odstránenie neželaného stavu. Odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Dňa 23.4.2012 boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012, vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli okresnému súdu doručené návrhy, je zrejmé, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr, pričom poškodený podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, preto má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. K nesprávnemu úradnému postupu odporca uviedol, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 vyplýva, že súd do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora a táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d), teda vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Nárok je teda v tejto časti neopodstatnený. V dôvodovej správe je k novelizovanému ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojím autentickým výkladom aj Národná rada SR. Z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, ale prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Z rozhodnutia Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02 vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prietahy v konaní. Odporca ďalej uviedol, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Navrhovateľ uvedené nepreukázal a preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietáhov. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické.

Navrhovateľ vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca bez ohľadu na dĺžku trvania prietáhov. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie a správu informačného systému a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné. Navrhovateľ nekonkretizoval, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Navrhovateľ by v tomto konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Navyše navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém v období pred spornými exekúciami i po nich. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Skutočnú škodu je potrebné preukázať listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo prísť k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísleniu škody a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Odporca má za to, že navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody navrhovateľa neodbreňuje ani množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií.

K uplatnenej nemajetkovej ujme odporca citoval ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.. Poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 660 eur za každý rok prietáhov je nesprávna úvaha. Ústavný súd vychádza aj z významu sporu pre žalobcu aj toho, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ žalobkyňa tento prostriedok nevyužila, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov, keď predseda súdu nemal možnosť

zjednať nápravu. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť, ako právnická osoba, pričom žalobkyňa poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované a taktiež nespresnila v čom a ako situácia ovplyvnila jej ďalšie podnikateľské postupy. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučením, čo z uvedených návrhov nevyplýva, preto odporca nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb, a v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobkyne, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade žalobkyne automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa považuje odporca za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala navrhovateľovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite. Uviedol, že na základe uvedených skutočností zastáva názor, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu.

Súd v spornej veci nariadil pojednávanie na deň 02.06.2016, na ktoré sa účastníci nedostavili, súd konštatoval, že sú splnené zákonné podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. na prejednanie a rozhodnutie veci v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu navrhovateľa, a to na základe listinných dôkazov, ktoré sú obsahom súdneho spisu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s jednotlivými žalobnými návrhmi, ktoré boli spojené na spoločné konanie, ako aj s ďalšími podaniami navrhovateľa, písomným vyjadrením odporcu, obsahom pripojených exekučných spisov, a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou s ručením obmedzením, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a je registrovaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddiele: Sro, vložka číslo: 23636/B. V spore je aktívne legitimovaným subjektom na podanie návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pretože bol účastníkom exekučného konania, v ktorom došlo k tvrdenému porušeniu jeho práv a k tvrdenému vzniku škody (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Z obsahu spisu, ktorý je vedený na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 48Er/1244/2010 súd zistil, že dňa 12.08.2010 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnému X. V.. Dňa 02.12.2010 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXX XXXXXX na základe vykonateľného exekučného titulu rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská a.s., č.k. SR XXXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX na vymoženie 2.091,96 Eur s prísl. Uznesením č.k. 48Er 1244/2010-14 zo dňa 07.12.2010 žiadosť o udelenie poverenia v časti 67,50 Eur zamietol.

Z obsahu spisu, ktorý je vedený na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 49Er/1140/2009 súd zistil, že dňa 16.09.2009 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnému P. O.. Dňa 13.09.2010 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXX XXXXXX na základe vykonateľného exekučného titulu rozhodnutia Q. rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská a.s., č.k. SR XXXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX. Exekučný súd udelil poverenie až po tom, čo mu dňa 29.03.2010 doručený opravený návrh na vykonanie exekúcie v časti úroku z omeškania.

Z obsahu spisu, ktorý je vedený na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 48Er/1113/2010 súd zistil, že dňa 15.07.2010 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnému V. G.. Dňa 29.09.2010 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXX XXXXXX na základe vykonateľného exekučného titulu rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská a.s., č.k. SR XXXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX na vymoženie 1.640,43 Eur s prísl. Uznesením č.k. 48Er 1113/2010-16 zo dňa 04.10.2010 žiadosť o udelenie poverenia v časti 47,62 Eur zamietol.

Z obsahu spisu, ktorý je vedený na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 49Er/11/2009 súd zistil, že dňa 09.01.2009 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnému G.. Dňa 13.01.2009 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXX XXXXXX na základe vykonateľného exekučného titulu rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská a.s., č.k. SR 07875/08 zo dňa 21.08.2008.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto predpisom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 9 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Nesprávnym úradným postupom sa zakladá objektívna zodpovednosť štátu, ktorej sa v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 zákona nemožno zbaviť. Zodpovednosť predpokladá kumulatívne splnenie troch podmienok a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Pretože úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu k dosiahnutiu, ktorého postup štátneho orgánu smeruje (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 60/2003, ZSP 1/2004). K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci bez zbytočných prietahov (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.júna 2010, sp.zn. 5Cdo 126/2009).

Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) sa exekučné konanie začína na návrh.

Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Podľa § 41 ods.2 písm. d) Exekučného poriadku podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (účinného do 31.05.2010) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (účinného do 31.05.2011) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor

žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 boli doručené odporcovi dňa 23.4.2012. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má obligatórny charakter podľa ktorého nárok na náhradu škody na súde nie je možné uplatniť skôr než uplynie šesťmesačná lehota od uplatnenia nároku poškodeným pred príslušným orgánom, neúspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je predpokladom uplatneného nároku na súde. Navrhovateľ podal návrhy na tunajší dňa 27.9.2012, teda pred uplynutím šesť mesačnej lehoty od podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, odporca neuznal nárok navrhovateľa čo vyplynulo z vyjadrenia odporcu, do šiestich mesiacov od podania žiadosti neuspokojil nárok na náhradu škody, preto mal súd za to, že šesťmesačná lehota v čase rozhodovania súdu uplynula, návrh nemožno považovať za predčasne podaný a preto je daná právomoc súdu vec prejednať a rozhodnúť.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d), zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku platného v rozhodnom čase možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Súd má za to, že exekučný súd postupoval v súlade so zákonom. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon upravuje procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd takýto rozpor zistí. Naopak, zákon takúto lehotu v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu neukladá (nálež Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10.7.2013 č. k. II.ÚS 520/2012-39). Exekučný súd nemohol vydať poverenie pre exekútora predtým ako bolo jednoznačne zrejmé, v akom rozsahu bude prípustné exekúciu vykonať. Na prípady ak súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, sa zákonná lehota nevzťahuje. Z uvedeného vyplýva, že exekučný súd sa nedopustil nesprávneho úradného postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase

Súd by mohol uvažovať iba s alternatívou posúdenia postupu súdu z hľadiska zbytočných prieťahov a ak by sme aj posúdili postup súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako konanie so zbytočnými prieťahmi, čiže nesprávny úradný postup by predstavoval vydanie rozhodnutia nie v primeranej lehote, návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody nie je dôvodný ani v tomto prípade. Postup exekučného súdu je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu a vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré navrhovateľ iniciuje je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti, čo je plne v súlade so závermi Ústavného súdu Slovenskej republiky (porovnaj II ÚS 245/2013, IV ÚS 606/2012). Postup exekučného súdu bol preto opodstatnený, súd skúmal vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, najmä z pohľadu práv spotrebiteľa. Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ďalej vyplýva, že nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Pojem zbytočné prieťahy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie neznamená automaticky zbytočné prieťahy v súdnom konaní. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (I ÚS 63/00). Všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu škody.

Podľa ustanovenia § 17 zákona sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Podľa ustálenej súdnej praxe sa skutočnou škodou rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo potrebné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu. Ušlý zisk je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci by sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Štát zodpovedá za škodu za predpokladu, ak poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, ak je nesprávny úradný postup a vznik škody vo vzťahu príčiny a

následku. Poškodený je povinný vznik škody preukázať, jeho zaťažuje dôkazné bremeno, že škoda vznikla a musí existovať najneskôr v čase rozhodovania súdu.

V prejednávanom prípade si navrhovateľ uplatnil majetkovú škodu, ktorá mala vzniknúť správou pohľadávok prostredníctvom pracovných výkonov jeho zamestnancov, pričom takto vyčíslená škoda nemá žiadnu príčinnú súvislosť s postupom súdu. Aj v prípade rozhodnutia súdu by navrhovateľovi vznikli náklady súvisiace so správou jeho pohľadávok, aj náklady na udržiavanie a správu informačného systému. Ani ostatná škoda, ktorú si navrhovateľ vyčísľil a to administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných súdu a náklady na poštovné a telekomunikačné náklady, jednak neboli v konaní preukázané, súčasťou súdneho exekučného spisu nie sú žiadne urgencie ani iná komunikácia navrhovateľa a jednak ani v tomto prípade navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi ním tvrdenou škodou a postupom súdu.

V tomto prípade nedošlo k zmenšeniu majetku navrhovateľa, ani k vynaloženiu iných nákladov, ktoré by navrhovateľ nemusel znášať aj v prípade, ak by súd o jeho návrhu rozhodol v kratšej lehote. Otázka príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená iba v konkrétnych súvislostiach. O objektívnu zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup ide vtedy, ak je preukázané, že práve nesprávny úradný postup bol príčinou škody. V prejednávanom prípade súd dospel k záveru, že absentuje príčinná súvislosť medzi navrhovateľom tvrdenou a vyčíslenou škodou a postupom súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora.

Navrhovateľ si návrhom na začatie konania uplatnil aj zaplatenie nemajetkovej ujmy. Vznik zodpovednosti štátu za vznik nemajetkovej ujmy tiež predpokladá existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy. Nemajetková ujma predstavuje zásah do inej, ako majetkovej sféry poškodeného a môže predstavovať rôzne negatívne následky do osobnostnej integrity poškodeného vplývajúce na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a podobne. Zákon pri určení výšky nemajetkovej ujmy neustanovuje žiadne kritériá, a tým ponecháva voľnú úvahu súdu, aby s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti každého individuálneho prípadu sám vymedzil skutočnosti významné pre určenie výšky náhrady. Aby však úvahy súdu neboli ponechané na ľubovôľu súdu, musia vychádzať zo skutkového stavu na základe vykonaného dokazovania. Navrhovateľ nenavrhoval žiadne dôkazy, ktorými by preukazoval nemajetkovú ujmu. Súd dospel k záveru, že neexistuje príčinná súvislosť medzi navrhovateľom deklarovanou nemajetkovou ujmu, ktorá mu vraj vznikla a postupom súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorý navrhovateľ označil ako nesprávny úradný postup. Pre neexistenciu príčinnej súvislosti súd návrh navrhovateľa na zaplatenie nemajetkovej ujmy ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, podľa ktorého súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešný odporca si náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III, na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.